

EDITORIAL

Nou curs polític, nova manera de governar Catalunya

Jniciem un nou curs polític i, un cop més, ho fem essent responsables: allargant la mà al govern català i oferint l'estabilitat que el país necessita en un moment especialment convuls. De fet, aquest ha estat sempre el nostre tarannà i aquest és, creiem, el millor camí per construir i transformar Catalunya. Perquè per a nosaltres Catalunya i la seva gent són massa importants per deixar-los de banda per mers interessos partidistes. Som dipositaris de la confiança de la ciutadania i, per tant, no podem quedar al marge de les necessitats del país i de la seva gent. Calen grans pactes, grans acords, especialment en aquelles qüestions fonamentals, com són l'educació, la investigació, la salut, els serveis socials, o la prosperitat econòmica.

I per això, entre moltes altres coses, Catalunya necessita uns bons pressupostos. Uns pressupostos que donin resposta a les necessitats del conjunt de la ciutadania i als reptes de futur que encara el país. Uns pressupostos que comptin amb el més ampli suport possible del Parlament de Catalunya. Perquè només així, des del consens i la unitat, es pot donar la seguretat i la confiança que tant les famílies com el teixit econòmic i industrial necessiten.

Davant d'un govern paralytitzat, enrocat i dividit, sense timó ni full de ruta, el PSC, des de la responsabilitat i la lleialtat institucional, s'ofereix per ajudar a fer que el país avanci amb propostes útils, realistes i efectives. Com, de fet, ho anem fent des de fa anys als ajuntaments. A peu de carrer i al costat de la gent. Trepitjant territori i escoltant les seves necessitats. Sent propositius i constructius. Oferint solucions, i no pas generant problemes. Buscant acords transversals per la via del diàleg. Només així recuperarem la millor versió de Catalunya. Només així podrem avançar. Només així podrem deixar enrere els fracassos col·lectius en termes polítics, socials i econòmics i donar una oportunitat a la política en majúscules. La política útil, que és la que construeix i no divideix. La que dialoga, tot i les discrepàncies. La que negocia i cedeix. La que acorda. La que pacta. La que no té por d'un diàleg Catalunya endins. La que treballa per als interessos del nostre país i de la seva gent.

La Catalunya que els i les socialistes catalans, encapçalats per Salvador Illa, estem disposats a liderar.

Endavant, Catalunya!

"Percebo al PSC la il·lusió i les ganes d'endregar Catalunya"

Entrevista a Salvador Illa. Pàg. 3

Com es viu
la Festa de la
Rosa

Pàg. 04

Amb la vista
posada a les
Municipals
2023

Pàg. 05

Nou curs, vell
malestar?

Pàg. 06

Govern
Alternatiu de
Catalunya,
preparats per
governar

Pàg. 07

Les ocupacions
no són la
solució al
problema
d'accés a
l'habitatge

Pàg. 08

El poder de la rosa

Lluïsa Moret

Deia Federico García Lorca, en el seu poema *La oración de las rosas*:
*¡Qué sería la vida sin rosas!
 Una senda sin ritmo ni sangre,
 un abismo sin noche ni día.*

La rosa ha estat històricament el símbol de la memòria socialista. És el nostre símbol, el dels i les socialistes, i representa el que som i el que pensem. És diàleg, acord, drets, oportunitats, progrés, alternativa, convivència, benestar, solucions. La rosa és, per tant, poder, el poder de canviar allò que no funciona, que no ens agrada i fer progressar el país tal com mereixen els catalans i les catalanes.

Per això m'adreço a totes i tots vosaltres, fent-vos una senzilla petició. Sortiu al carrer, escolteu, confronteu idees, expliqueu i feu pedagogia, apel·leu al sentit comú, a la política de les coses concretes i les solucions possibles, però sobretot, sumeu. Reuniu tantes voluntats i compromisos entorn el nostre projecte i els valors que ens uneixen com sigui possible. Parleu amb les vostres parelles, amb els vostres amics i amigues, familiars, veïns i veïnes, ciutadans i ciutadanes, perquè volem i necessitem més roses, totes les roses possibles, per fer realitat una Catalunya respectuosa, amb menys crispació, menys crits i menys problemes; una Catalunya plural i diversa, amb propostes, solucions i avenços. Perquè el nostre és un compromís amb la gent i per la gent, un compromís amb el present i el futur de tots els catalans i les catalanes. Comptem amb vosaltres, fem-ho possible! Que ningú subestimi el poder de la rosa!

Lluïsa Moret és viceprimera secretària de l'Àrea d'Organització i Acció Electoral del PSC i alcaldessa de Sant Boi de Llobregat

SUMA'T
 a #elpoderdelarosa

PSC/❤️

#elpoderdelarosa

Una nova etapa per l'Endavant

L'Endavant va néixer l'any 1987 com a òrgan d'expressió del Partit dels Socialistes de Catalunya i així ha reeixit fins a l'actualitat. Des del primer moment ha estat un espai de reflexió i difusió de les idees i valors del socialisme a casa nostra i arreu del món, obert a la pluralitat de visions que conviuen en el nostre partit i obert, també, a plantejar dubtes i preguntes sobre qüestions encara no prou debatudes al si del socialisme català.

Com totes les publicacions, l'Endavant! ha passat per diferents etapes. I això és, precisament, el

que fem ara: encetar una nova etapa, amb la voluntat de convertir l'Endavant! en una publicació dinàmica i atractiva, sense perdre ni un bri de capacitat reflexiva i mantenint l'aposta per l'obertura, la pluralitat i la promoció del debat intern pel que fa a les grans qüestions que conformen l'ideari socialista als nostres dies, donant veu al mateix temps a la pluralitat de lideratges territorials i sectorials que existeixen al partit.

Un Endavant! que no renuncia al format paper, reservat per a les grans ocasions, però que té ja un espai web (www.endavant.info) que podeu visitar. Aquest espai canalitzarà totes les aportacions, s'actualitzarà diàriament i funcionarà, realment, com un mitjà d'expressió dels posicionaments polítics del PSC, a través de les aportacions escrites per militants, simpatitzants i col·laboradors i col·laboradores que ens vulguin ajudar en aquests objectius. I recollirà i integrarà, també, la feina plasmada fins ara en altres projectes com Pensament Socialista, Els Debats de l'Esquerra i Memòria Socialista. Perquè la suma ens fa més forts i millors.

L'impuls polític que la Comissió Executiva del Partit vol donar a l'Endavant! només tindrà sentit si són molts i moltes els que, no només entrem i llegim els continguts, sinó que ens comprometem a participar dels debats que es plantegin, a escriure-hi si tenim alguna cosa a dir i a utilitzar-ho, realment, com a canal d'expressió de les idees i valors que compartim.

Us animem a gaudir d'aquesta nova etapa de l'Endavant! com a protagonistes. Comencem!

Redacció **Endavant!**

"Percebo al PSC la il·lusió i les ganes d'endregar Catalunya"

Salvador Illa rep l'Endavant al seu despatx al Casal Socialista Joan Reventós un divendres a mig matí. Per davant un cap de setmana amb l'agenda ben plena: passarà per la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga, visitarà la comarca del Baix Camp i participarà en els actes institucionals de la Diada. L'agenda del primer secretari del PSC i cap de l'oposició a Catalunya no dona treva.

El Congrés del passat mes de desembre que el va escollir primer secretari i va situar Miquel Iceta a la presidència va reorganitzar i enfortir l'estructura de l'organització. El PSC passa per un dels seus millors moments?

Del Congrés en va sortir un PSC més enfortit i molt il·lusionat. Miquel Iceta va fer una gran tasca al capdavant del partit en un període molt complicat. Hem fet un pas endavant; som el primer partit de Catalunya i percebo la il·lusió de la militància quan assisteixo als actes. Ganes d'endregar políticament Catalunya. Els darrers esdeveniments, la pandèmia, la situació de guerra a Ucraïna, han situat al centre la nostra agenda política socialdemòcrata.

Arrenca un curs polític amb una llarga precampanya municipal que serà l'avantsala d'unes eleccions generals abans d'acabar el 2023 i una possible convocatòria electoral a Catalunya per la ines-

#elpoderdelarosa

"La rosa és un símbol d'unitat i esperança. Necessitem un partit fort per aconseguir les nostres fites."

tabilitat del Govern. Com afronta el PSC aquest *sprint* electoral?

L'organització està preparada. Les eleccions municipals són les nostres eleccions, els i les socialistes portem el municipalisme en el nostre ADN. Estem fent un esforç molt important perquè hi hagi una papereta socialista o progressista al màxim de llocs possible. Ara cal estar enfocats de forma prioritària en governar allà on governem i en ser alternativa sense entrebancar allà on no hem tingut ocasió de governar.

S'ha fet coincidir aquest inici de curs amb la campanya d'afiliació #elpoderdelarosa. Per què és moment de sumar-se a la causa socialista?

La rosa és un símbol d'unitat i esperança. És important que Catalunya busqui més allò que uneix als catalans que no pas allò que ens divideix. Ara cal enfortir l'organització i fer-la créixer, perquè sense un partit fort no podrem aconseguir les fites que ens hem proposat, augmentar la nostra presència en l'àmbit municipal i aconseguir governar Catalunya.

Aquest any llarg liderant l'oposició ha posat de manifest un *estil Illa* de mà estesa, d'entesa i de col·laboració. Cal reivindicar la política constructiva?

No és el temps de la política que alguns han posat tan de moda de la confrontació per la confrontació. La nostra és una política útil, intentar resoldre els problemes dels ciutadans i ser molt respectuós amb la resta de formacions polítiques.

Continuarem esforçant-nos a construir una alternativa. Hi ha un Govern que no funciona, està dividit, està barallat i em preocupa que aquest conflicte crònic es traslladi a les institucions del nostre país.

Després de 10 anys de procés sembla que el diàleg s'obre camí de la mà de l'aposta pel retrobament per part del Govern d'Espanya amb algunes dificultats a Catalunya. Què li falta al diàleg per acabar d'obrir-se pas.

Obrir un diàleg entre catalans. Vam acordar un procés de diàleg a Catalunya amb tres potes: a través de la Comissió Bilateral, a través de la taula de governs Generalitat-Estat i potenciar la taula de partits catalans, que en Torra va convocar i reunir en dues ocasions. La Bilateral i la taula de governs està en marxa, la taula de partits no, Aragonès no l'ha convocat. No vull pensar que ERC i Aragonès incompliran els seus compromisos, afectaria la seva credibilitat. No entenc l'exigència de diàleg per part d'ERC i Aragonès i allò que demanen justament no ho practiquen.

Aquesta aposta socialista decidida contrasta amb la política amb

El Govern no va

"Em preocupa que el conflicte crònic al Govern Aragonès es traslladi a les institucions del país."

la que ha mostrat el nou líder del PP, Núñez-Feijóo. Com valora els seus primers mesos?

Ha estat una decepció. És una persona que venia amb unes credencials aparentment més constructives, però els fets no l'acompanyen. Aquest PP bloqueja la renovació de càrrecs a la justícia, el que representa incomplir la Constitució, i deixa veure temptacions d'aprofitar-se de la situació a Catalunya, amb expressions molt pujades de to, en lloc d'ajudar a resoldre-la.

L'inici del curs polític ens ha portat una novetat editorial, *El año de la pandemia*. Vol ser un manual d'instruccions per a futures crisis?

És la meua visió d'un any molt complicat de la història recent d'Espanya i un homenatge als ciutadans per com vam aconseguir superar aquesta etapa, als professionals sanitaris i de serveis, als meus col·legues del Consell de Ministres i consellers i conselleres de les comunitats autònomes. El llibre és també una reivindicació de la política i de les institucions. En aquell any va ser imprescindible la sanitat, la ciència, el paper de la indústria farmacèutica, les indústries essencials, el teixit acadèmic... però finalment les últimes decisions van correspondre a les institucions polítiques, a la política en majúscules.

Redacció **Endavant!**

Córrer, sèries, temps en família i lectura

Per aconseguir desconnectar del dia a dia i tenir temps per mi faig quatre coses: fer esport, estar amb els meus, veure sèries - tot i que és difícil trobar aquella que m'enganxi - i llegir, darretament m'ha agradat la biografia de Tarradellas que ha escrit Joan Esculies.

Què està veient ara?

Estic a la recerca de material, tot i que no descarto repassar algun capítol de *The Crown*, aquests dies molt d'actualitat després de la mort d'Elisabet II.

"El llibre és un homenatge als ciutadans i ciutadanes i una reivindicació de la política i les institucions."

Salvador Illa acaba de publicar el llibre *El año de la pandemia* (Edicions Península), una crònica en clau personal i política dels intensos dies en què va exercir de ministre de Sanitat i va haver de fer front a una de les pitjors crisis sanitàries de la història.

Com la viu la militància

ROSA MARÍA ANDORRA (L'Hospitalet)

Para mí la Fiesta de la Rosa del PSC significa el encuentro con cientos y cientos de socialistas de toda Cataluña, jóvenes, niños y mayores. Y me reconforta saber que todos tenemos algo en común: sentirnos orgullosos de nuestras raíces socialistas y seguir la tradición de nuestras familias.

BELÉN GARCIA (alcaldessa de Sant Joan Despí)

La Festa de la Rosa és un clàssic, és un d'aquells compromisos que no cal marcar al calendari perquè saps que cada any, al setembre, després de les vacances, ens retrobarem amics i amigues per començar amb empena el següent curs polític, aquell amb el que assolirem les nostres fites, millorarem les nostres ciutats i, des d'una mirada i d'uns valors d'igualtat i de progrés, plegats i plegades, treballarem en pro del benestar de la ciutadania.

MIQUEL ICETA (president del PSC i ministre de Cultura i Esport)

La Festa de la Rosa és per a mi, i per a molta gent, la gran festa de la família socialista. És música, és trobada social, és acte polític, és un gran dinar de germanor. Recordo inevitablement algunes de les meves intervencions, en especial aquella de 2016 en la que vaig fer la crida: "Pedro, líbranos de Rajoy y del PP" que va fer-se viral. La Festa de la Rosa de Gavà és una emoció col·lectiva que ens va vibrar pels valors que compartim, ens fa honorar la història, celebrar l'organització que portem construïnt al llarg de tant de temps, i sobretot ens permet renovar el compromís que tenim amb el present i el futur dels treballadors i del país. Per això espero reviure novament enguany totes aquestes emocions i comprovar, un cop més, que som una gran família.

ALBA BARNUSELL (alcaldessa de Granollers)

Torna la Festa de la Rosa com la coneixem. La que escurça distàncies, la que fa xarxa. La de les abraçades, petons i somriures. Torna la festa del retrobament amb companys i companyes socialistes d'arreu del territori. Una cita imprescindible al calendari, després de l'estiu, on compartim taula, projectes i reptes, on fem xarxa. I ho fem des de la sintonia, l'amistat, en un ambient relaxat i distès. La Festa de la Rosa em porta molts records. De referents, d'aprenentatge, un lloc per somiar i construir plegats una societat més justa i igualitària, un món millor per viure-hi tots i totes.

GEMMA BADIA (alcaldessa de Gavà)

La Festa de la Rosa és la festa del socialisme català! Per a mi és un moment il·lusionant de retrobament amb molts companys i companyes del territori i aquest any és especialment significatiu perquè reprenem la normalitat de la Festa que tant enyorem!

RAQUEL SÁNCHEZ (ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana)

Para mí la Fiesta de la Rosa es uno de los días más especiales del año, un día para reencontrar amigos y amigas y renovar energías para el curso que entra. Es una sensación muy intensa compartir un domingo con 25.000 personas con las que sabes que te unen ideas y sentimientos. Es emocionante sentir la auténtica fraternidad en los centenares de besos y abrazos que nos damos durante todo el día. Este año la viviré con la misma ilusión de siempre y con más ganas que nunca después de un año de muchísimo trabajo en el Ministerio. Siempre es un placer volver a casa con los míos y mi familia socialista.

FELIPE GARCÍA SÁNCHEZ (Polinyà)

Para todos los militantes, la Fiesta de la Rosa es un evento donde nos vemos y disfrutamos. Es maravilloso siempre, y no solamente para la militancia, sino también para todas las personas que participan. Para mí, esta fiesta tradicional es agrupar a toda la militancia y disfrutar de lo que hacemos. Yo llevo más de 30 años viviéndola y siempre es especial.

SERGI ASENSIO (Esparreguera)

Tinc 19 anys i soc militant de l'agrupació d'Esparreguera des de fa poc més d'un any i mig. La Festa de la Rosa d'enguany serà per a mi la primera, i no puc negar que m'il·lusiona el fet que també sigui la primera que podrem celebrar després de la pandèmia. D'aquesta Festa espero poder conèixer militants d'altres agrupacions, posar en comú idees, fer germanor després de tant de temps sense poder fer grans actes, en definitiva, viure un ambient festiu amb els companys i les companyes socialistes.

MIREIA DIONISIO (alcaldessa de Mollet del Vallès)

La Festa de la Rosa sempre és un acte il·lusionant. Una gran festa que ens carrega les piles i ens dona encara més energia per continuar defensant el nostre gran projecte: el projecte de la gent, l'únic projecte que fa avançar Espanya i el projecte que necessita Catalunya. Enguany és encara una Festa més especial per mi perquè és la primera que viuré com a alcaldessa de Mollet del Vallès, el meu motor. A la Festa de la Rosa 2022, la família socialista tornarà a vibrar!

Amb la vista posada al maig de 2023 Tornarem a guanyar!

Jaume Collboni
@jaumecollboni

Joaquín Fernández

El darrer Congrés del PSC es va celebrar sota el lema "Governar Catalunya". Un lema que és, alhora, el nostre principal objectiu. Però els i les socialistes sabem molt bé que Catalunya no es governa només des del Palau de la Generalitat. Catalunya es governa, sobretot, des dels municipis, a peu de carrer. Un espai on el PSC sempre ha tingut un paper decisiu i protagonista, que volem revalidar i ampliar en les pròximes eleccions de maig de 2023.

Ho hem vist en aquests darrers anys, on els municipis han estat la principal línia de resistència davant les conseqüències socials i econòmiques, primer de la pandèmia de la covid-19 i ara de la guerra de Putin. Sense la feina dels ajuntaments socialistes, avui Catalunya tindria molts més problemes dels que té. Perquè mentre el Govern de la Generalitat ha estat entretingut en els seus embolics, els alcaldes i les alcaldesses socialistes han treballat de valent, amb l'ajuda dels fons extraordinaris aportats pel Govern de Pedro Sánchez i la Unió Europea, perquè ningú quedi enrere. Com també ho han fet moltíssims regidors i regidores socialistes, en governs de coalició o des de l'oposició, sempre amb la responsabilitat de treballar pel bé comú i prioritant la defensa aferrissada dels interessos de la ciutadania.

La presència dels i les socialistes als municipis és garantia de bona feina i d'una aposta clara per lluitar en favor del progrés, la justícia social, la igualtat, el feminisme, la conquesta de nous drets, la salut, la inclusió, l'educació, la cultura a l'abast de tothom, l'ecologisme, la sostenibilitat, el desenvolupament econòmic responsable, la innovació, la proximitat, la convivència, el civisme i la seguretat. Aquesta és la nostra carta de presentació i aquesta és la nostra manera de fer a tot arreu. Perquè allà on hi hagi una socialista o un socialista, hi ha una persona compromesa amb uns valors col·lectius, que treballa pels seus veïns i veïnes i que vol millorar la qualitat de vida als barris dels nostres pobles i ciutats.

L'any vinent és absolutament clau. Tenim l'oportunitat de tornar a demanar la confiança dels ciutadans i ciutadanes dels centenars de pobles i ciutats on presentarem el nostre projecte. El maig de 2023 farem més llistes que el 2019, perquè volem ser també el primer partit de Catalunya als municipis.

Ens presentarem amb forces i energies renovades, per tornar a guanyar allà on governem i per assolir noves alcaldies, des de Barcelona fins al més petit dels municipis. A Catalunya li ha anat bé sempre que la majoria dels seus ciutadans i ciutadanes han tingut un govern socialista al seu municipi.

Fem-ho de nou! Tornem a guanyar! Governem Catalunya des dels municipis!

Jaume Collboni és viceprimer secretari de l'Àrea de Política Municipal del PSC

Joaquín Fernández és secretari de Política Municipal del PSC

SÍLVIA PANEQUE, candidata del PSC a l'alcaldia de Girona

Tinc l'energia, el coneixement i la il·lusió per ser l'alcaldessa de Girona després de les properes municipals del 2023. Fer que l'Ajuntament funcioni com a institució que ofereix bons serveis de qualitat a la ciutadania. Imagino, en definitiva, una Girona que torni a ser punta de llança en creixement econòmic i igualtat d'oportunitats per a tota la ciutadania.

RUBÉN VIÑUALES, candidat del PSC a l'alcaldia de Tarragona

Tarragona tornarà a ser socialista. Ho tornarà a ser per recuperar el lideratge com a gran capital catalana que és, per avançar a cap a una ciutat moderna, d'oportunitats, social i segura. Una ciutat connectada al coneixement i que sigui la que expliqui millor que ningú la Història del seu gran Patrimoni, generant riquesa i coneixement. Una Tarragona cohesionada en les qüestions urbanístiques i socials. En definitiva, al maig del 2023 la nostra ciutat tindrà un govern socialista que treballi per a tots i cadascun dels tarragonins i tarragonines, sense preguntar d'on vens, sinó cap a on vols anar.

FÈLIX LARROSA, candidat a l'alcaldia de Lleida

Vull ser alcalde de Lleida perquè vull dedicar els propers anys de la meua vida política a la meua ciutat i a la seva gent. Estic orgullós de ser lleidatà i de ser socialdemòcrata. Vull transformar Lleida i tinc un gran equip de persones compromeses amb la ciutat i que s'hi deixaran la pell.

MARÍA JOSÉ GINER, candidata a l'alcaldia de El Papiol

Entomo aquest compromís amb la certesa que ens queda un any per endavant i cal continuar amb el nostre tarannà de fer feina, d'escoltar i d'acompanyar a tothom qui ho necessiti, de política de portes obertes, de proximitat i de proactivitat. Em sento motivada i il·lusionada perquè sé que podem oferir a papiolenques i papiolencs una autèntica alternativa de futur.

MARTA MORETA, candidata a l'alcaldia de Manlleu

Presentar-me a les eleccions a Manlleu és un repte per a mi. Ser alcaldessa em permetria treballar per a la meua població, aquella que tant m'estimo, per trobar solucions i resoldre problemes a tots aquells aspectes, tant de la vida quotidiana com els de visió de futur. Personalment espero aconseguir recuperar la il·lusió i fer aflorar les potencialitats d'un municipi ple d'oportunitats, tant econòmiques com socials, culturals i educatives. Per aquesta raó el treball i la perseverança són claus per aconseguir un Manlleu cada dia millor! Ho afronto amb ganes, optimisme i emoció esperant que els resultats ens permetin portar a terme tots aquests objectius.

CARLES BARGALLÓ, candidat a l'alcaldia de Riudellots de la Selva

El 2023 tenim l'oportunitat d'oferir una alternativa de govern per a l'Ajuntament de Riudellots. Un projecte engrescador que ens permetrà posar en marxa certes accions per millorar la vida dels veïns i veïnes. Tenim molt per endavant, però amb feina i constància aconseguirem l'objectiu; entrar amb força al consistori!

EVA CANDELA, candidata a l'alcaldia de Terrassa

Afronto el repte de recuperar l'alcaldia de Terrassa amb força i empena. La ciutat necessita tornar a tenir un govern municipal que sàpiga marcar prioritats i definir estratègies, cosa que actualment no tenim. Ser la candidata del PSC a l'alcaldia i tenir la possibilitat de ser la primera alcaldessa de la història de Terrassa és un honor que encaro amb molta il·lusió i també amb responsabilitat.

Nou curs, vell malestar?

Esther Niubó

@eniubo

Raúl Moreno

@raulmorenom

El passat dia 5 de setembre (i el 7 als instituts) va començar un nou curs escolar marcat pel descontentament de la comunitat educativa després d'un curs que ha aprofundit la desconfiança entre aquesta i la Conselleria i el govern de la Generalitat. En els darrers temps, tot i l'acord a quatre dies de començar el curs entre la Conselleria i els sindicats, s'ha posat de manifest la manca de diàleg i de cerca de complicitat amb els i les docents, direccions, municipis i famílies a l'hora de tirar endavant canvis i reformes. I continua pendent un gran pacte social per l'educació, sense el qual el sistema educatiu no podrà avançar ni millorar.

Però aquesta no és l'única característica del nou curs. Serà el primer curs posterior a la pandèmia on no caldrà (si més no, per ara) aplicar mesures sanitàries. Ara bé, sobretot ha estat notícia per l'avançament del calendari que es va imposar de manera unilateral, amb l'oposició del Consell Escolar de Catalunya, que havia defensat una moratòria de la mesura per millorar-ne l'organització, ja que s'ha vinculat a una jornada compactada durant tot el mes de setembre, que suposarà una nova pedra a la sabata per a l'equitat educativa i la qualitat de l'educació pública.

Una altra de les novetats anunciades per al 2022-2023 ha estat la gratuïtat de l'Infantil 2, que es farà gràcies a una nova aportació addicional dels Ajuntaments, després de molts anys d'haver sostingut aquest servei públic a les seves espatlles, i sense cap compromís per part del govern de la Generalitat per avançar cap a la universalització, creant noves places públiques, necessàries per garantir un accés universal.

S'ha explicat també que les ràtios es reduiran a 20 infants a Infantil 3, però no expliquen, en canvi, que no serà a tot arreu, i que no les abaixaran a la secundària, on seria molt necessari per millorar la qualitat de l'atenció educativa, ni a l'FP, on continuen a nivells anteriors a

la pandèmia, davant la dificultat de generar més oferta pública en nous equipaments de qualitat. I és que en FP no només cal garantir plaça a cicles formatius a l'alumnat provinent de 4t de l'ESO, sinó també als estudiants provinents d'altres trajectòries formatives o professionals (Batxillerat, Escoles d'Adults, PFI, etc.), 20.000 dels quals estan encara pendents d'assignació, per falta d'una correcta planificació del govern de la Generalitat.

Però aquest curs també es recordarà perquè hauria de ser el del desplegament dels nous currículums educatius derivats de la nova llei estatal, la LOMLOE, que afectarà especialment la secundària amb un enfocament més competencial, i per la no renovació dels concerts als centres educatius que segreguen l'alumnat per sexe, gràcies també als canvis introduïts per la nova normativa estatal.

"És fonamental que aquest nou curs sigui una oportunitat per cercar un pacte educatiu pendent que posi per davant la importància de l'educació per la societat"

I davant l'increment importantíssim dels preus dels llibres i material de papereria, així com del preu del servei de menjador escolar, la bona notícia és que el govern espanyol ha anunciat un esforç especial en matèria de beques i ajuts a l'estudi. Així, l'alumnat que obtingui una beca per cursar els seus estudis aquest curs, rebrà un ajut complementari de 100 € mensuals, el que implica una injecció de 400 milions d'euros addicionals, que se sumen als 2.134 milions que s'han destinat el 2022 en beques per part del Ministeri. I, és que, en els darrers anys, hi ha hagut un increment pressupostari del 45% de la partida de beques.

Una hiperactivitat, la del govern d'Espanya, que contrasta amb la passivitat del govern a Catalunya. Més de 160.000 alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu continuen esperant el desplegament, cinc anys després de la seva aprovació, del decret d'escola inclusiva. És més, el curs ha començat amb 2000 professionals menys de suport educatiu que fins ara el Govern d'Espanya havia assegurat mitjançant Fons Covid i que el Govern no ha mantingut per a aquest curs. La inclusió, més enllà de ser un dret, té un impacte positiu en la qualitat de l'educació i en la inclusió social de les persones amb discapacitat o amb necessitats educatives especials. L'escola ha de ser universal, de veritat, i exigeix celeritat en l'adaptació metodològica dels projectes educatius de centre perquè siguin més integradors, millorar la coordinació dels recursos de suport entre l'escola, CDIAPS, CESMIJ i tots els actors territorials que treballen per a la millora del desenvolupament de l'alumnat, sense oblidar el necessari acompanyament a les famílies.

En definitiva, aquest curs tornarà a caracteritzar-se per la insuficiència de recursos per abordar els molts reptes pendents en un pilar fonamental de l'Estat del benestar com és l'educació: resta pendent avançar en escola inclusiva, apostar per una millora de l'èxit educatiu, reforçar els docents i altres perfils professionals, fer una aposta de debò per l'FP, per la universalització de l'escolarització en la primera infància, o per combatre la segregació escolar.

Però sobretot, aquest curs comença amb una crisi de governança que, tot i l'acord sindical, fins ara ha afectat la motivació del col·lectiu docent i la confiança de la comunitat educativa en el sistema educatiu. És fonamental que aquest nou curs que s'inicia sigui una oportunitat per cercar un pacte educatiu pendent, que vagi més enllà dels sindicats, i que posi per davant la importància de l'educació per la societat, garantia de promoció social i d'igualtat d'oportunitats, i afronti amb prioritat els reptes educatius inajornables.

Esther Niubó i Raúl Moreno són diputats al Parlament de Catalunya

Sí, no, potser..., allò que de veritat sé

Vist des de fora, sembla que la tasca educativa sempre és igual: fer dictats, comptes, sumes, restes... però quan ets a dins, veus que no és pas així. Cada curs té cares noves -reptes nous- i repenses les formes d'explicar i fer arribar el coneixement a l'alumnat. Tot plegat, ja comporta algun mal de cap, però aquest any és encara pitjor.

A hores d'ara, hem iniciat el curs sense currículum. De veritat que resulta ridícul. Tampoc hi ha certeses sobre quants mestres tindrem en tot el curs, ja que sembla que fruit de les negociacions, després de gener en poden arribar més. O no.

L'única cosa segura, pel que fa a l'escola concertada d'alta complexitat de Sant Roc (Badalona) on jo treballa, és que després de la pandèmia estem igual que abans. És a dir, la vella normalitat: falta de recursos humans i materials.

Rafael Llanes és professor de l'Escola Sant Roc de Badalona

Tornar a l'escola

Aquest any, el camí que com a mestres reiniciem cada setembre, resulta més feixuc pel cansament que arrosseguem dels dos cursos amb pandèmia, que ha augmentat la bretxa social. La precipitació en el canvi de calendari ha produït incertesa en un curs amb anunci de currículum nou. Això ha fomentat cert malestar entre el professorat, mentre per a alguns serà innovació, per a altres ja fa temps que treballen per competències. Caldrà molta coordinació als claustres i aprofundir en la col·laboració entre el professorat i les famílies. La improvisació del Departament ha portat a uns equips directius carregats de feina per fer quadrar horaris escolars, activitats de lleure i el transport. El que sí que és clar és que a muntanya, quan es depèn del transport escolar, es fa quadrar aviat. Caldrà molt diàleg i comunicació per engrescar i donar confiança tant a l'alumnat, com al professorat i a les famílies.

Loia Abelló Planas és mestra jubilada de l'Escola Valldeflors a Tremp, Pallars Jussà.

Govern Alternatiu de Catalunya, preparats per governar

Alicia Romero
@aliciarl

“Hem recorregut més de 5.000 quilòmetres per tot Catalunya, hem visitat prop de 400 municipis i hem mantingut més de 1.700 reunions amb entitats i empreses.”

El 14 de febrer de 2021, el Partit dels Socialistes de Catalunya va guanyar les eleccions al Parlament. Malgrat aquesta victòria, aquells que encara avui demostren divisió, enrocament i incapacitat per resoldre els problemes dels catalans i les catalanes van voler persistir en l'error i es van posar d'acord per formar govern.

Així doncs, el 6 de juny del 2021 vam constituir el Govern Alternatiu de Catalunya, liderat per Salvador Illa, amb l'objectiu de teixir una alternativa real per a Catalunya. Una alternativa pensada des de la proximitat, per estar al costat de la gent, escoltant, dialogant amb la ciutadania. Una alternativa que vol donar respostes als problemes i als reptes que tenim al davant com a país. Una alternativa que dissenya propostes de polítiques públiques ambicioses, però també viables.

Per això, des dels inicis, la tasca dels 33 diputats que formem part del Govern Alternatiu de Catalunya i del seu Consell Tècnic se centra a escoltar i dialogar, visitant el país pam a pam: pobles i ciutats, empreses i entitats de tots els àmbits, i tot amb un únic objectiu: ser útils a la ciutadania de Catalunya i donar respostes als problemes a què hem de fer front, com la desigualtat, garantir la seguretat de la ciutadania, la necessitat d'invertir en energies renovables, el reforç del nostre sistema de salut i educatiu, entre molts d'altres.

Tant és així, que en aquest primer any de funcionament, el conjunt del Govern Alternatiu hem recorregut més de 5.000 quilòmetres per tot Catalunya, hem visitat prop de 400 municipis i hem mantingut més de 1.700 reunions amb entitats i empreses. Ser a prop de la gent i treballar per donar respostes a les seves inquietuds i angoixes és la nostra tasca principal. Per això hem aprovat 63 documents amb propostes concretes i hem presentat 17 iniciatives legislatives enfront de les 8 presentades pel Govern de la Generalitat.

Amb tota aquesta tasca, el Govern Alternatiu de Catalunya pretén transformar i construir la millor Catalunya, generant prosperitat econòmica i benestar social. Volem la Catalunya oberta, diversa, cohesionada i ambiciosa. La Catalunya que mira el futur amb respecte, però també amb coratge i optimisme. La Catalunya que la ciutadania mereix.

Alicia Romero és portaveu al Parlament de Catalunya del Grup Parlamentari Socialistes-Units per Avançar i viceprimera secretària de l'Àrea d'Acció Política del PSC.

Unitat, resistència i esperança

Meritxell Batet
@meritxell_batet

“Com va dir el president, cal reivindicar tres idees clau per afrontar els temps difícils que venen: unitat, resistència i esperança.”

A primers de juny, celebràvem els quatre anys de la formació d'un govern socialista presidit per Pedro Sánchez. Després de dues eleccions generals tenim el primer govern de coalició de la democràcia, un govern progressista i compromès amb polítiques a favor de la igualtat, la justícia social i el benestar.

El que hem viscut durant aquests dos anys i mig ha posat en relleu que res es pot preveure amb total certesa i que governar és adaptar-se als temps que toca viure, prenent sempre com a punt de referència els principis i valors en què creiem. El govern s'ha enfrontat a la pitjor pandèmia en un segle, a les conseqüències de l'erupció d'un volcà i ara als efectes sobre l'economia d'una guerra en sòl europeu, i en la resposta a aquests grans reptes s'ha mantingut en tot moment fidel als compromisos assumits amb la majoria social: protegir els ciutadans, les famílies i les empreses davant els riscos i les incerteses; garantir i ampliar els drets de tots, però en particular dels més vulnerables; i modernitzar, amb reformes estructurals les bases de l'economia avançant en sostenibilitat energètica i mediambiental.

En el debat de l'estat de la Nació, el president Sánchez va assenyalar amb honestat i valentia el context global que estem vivint i totes les incerteses a les quals haurem de fer front. Tanmateix, va assenyalar els grans eixos de la política del govern d'aquí endavant, entre les quals destaquen protegir els ciutadans i les empreses mitjançant mesures que moderin l'impacte de l'augment dels preus, un repartiment just i equitatiu de les conseqüències econòmiques de la guerra i defensar la democràcia i les conquestes civils i socials.

En l'any i mig que resta fins al final de la legislatura, les línies d'acció del govern són ben clares: governar per protegir les classes mitjanes i

treballadores i enfortir l'economia i el nostre sistema democràtic. Com va dir el president, cal reivindicar tres idees clau per afrontar els temps difícils que venen: unitat, resistència i esperança.

Meritxell Batet és presidenta del Congrés dels Diputats i viceprimera secretària de l'Àrea de Millora de l'Autogovern i Programes del PSC.

Les ocupacions no són la solució al problema d'accés a l'habitatge

Marta Farrés
@socmartafarres

Núria Parlon
@nuriaparlon

La defensa del dret a un habitatge digne forma part del nostre ADN, ha estat i continua sent una preocupació constant i no resolta. Els ajuntaments socialistes són capdavanters en polítiques d'habitatge social i en l'impuls de mesures innovadores per a la creació d'habitatge adient a les necessitats de les persones al llarg de la vida, amb especial atenció a les més vulnerables. Però alhora que treballem en polítiques progressistes d'habitatge, hem de ser contundents en l'actuació contra l'ocupació de pisos, especialment en els casos que provoquen dificultats de convivència amb la resta del veïnat.

L'habitatge és un dret molt sensible, un bé preuadíssim i costosíssim que suposa per a moltes persones la inversió familiar de tota una vida. I això, aquest bé privat, aquest dret personal, és el que no pot estar en dubte.

No pot ser que algú es vegi privat del seu habitatge per una ocupació il·legal i la policia no pugui actuar. No pot ser que comunitats de veïns vegin alterada la seva convivència, patint molèsties i perills relacionats amb ocupacions il·legals. És inadmissible que les màfies actuïn impunement usurpant habitatges o traficant amb persones. Tampoc no és adient que persones vulnerables que es veuen abocades a dormir al carrer, acabin ocupant naus o locals inhabitables, posant en risc les seves vides. Tot això, simplement, no pot ser.

No som ingènues. El fenomen de l'ocupació no és unívoc, té motius tan diversos com persones o famílies ocupant i, per tant, cal abordar-lo de manera transversal. Els i les socialistes fa anys que reclamem al Govern de la Generalitat un pla integral d'abordatge de les ocupacions, que afronti aquesta problemàtica des de totes les seves arestes: per garantir l'accés a l'habitatge a les famílies més vulnerables, per acabar amb els conflictes de convivència en comunitats de propietaris i barris dels nostres pobles i ciutats, per lluitar serio-

sament contra les màfies que s'aprofiten de la desesperació de moltes famílies, per evitar situacions de risc provocades pels enganxaments il·legals i per les condicions d'insalubritat en la qual es troben molts habitatges ocupats. I també, per fer compatible el dret a l'habitatge amb el dret a la propietat privada. Una petició que ha estat de vegades ignorada i que, avui, passa a ser d'extrema urgència.

Quan les persones no se senten emparades per la llei busquen camins paral·lels, sovint al marge de la legalitat i això sempre és un fracàs col·lectiu. Si a algú li ocupen casa seva, l'actuació de desocupació ha de poder ser àgil

“Calen reformes legals, recursos públics i el consens i implicació dels agents privats. És feina de tothom defensar el dret a l'habitatge així com el dret a viure en pau i sense por als nostres barris i ciutats.”

i immediata com ho és en la majoria de països europeus veïns. Les ocupacions conflictives generen tensió i sensació de fragilitat en els veïns i no tenim prou instruments per combatre-les. S'ha de poder actuar amb celeritat.

Per això, des dels ajuntaments demanem canvis legislatius que agilitzin els procediments judicials en ocupacions il·legals. No pot ser que la mitjana de temps en obtenir una sentència sigui de sis mesos, amb sort, i que a efectes reals s'estigui trigant de l'ordre d'un any en recuperar l'habitatge. I cal també directrius clares als cossos de seguretat, per facilitar l'actuació en casos d'ocupacions conflictives. Si la llei permet que les forces de seguretat recuperin un habitatge ocupat dins de les 48 hores posteriors a la seva ocupació, els cossos policials han de tenir el suport dels seus comandaments, l'acord social i les eines per poder-ho fer amb garanties.

Els ajuntaments no podem gestionar sols la problemàtica de les ocupacions il·legals. La Generalitat ha de dedicar recursos a les ajudes i a ampliar el Parc d'Habitatge Social (actualment només el 2% del parc d'habitatge de Catalunya és de protecció oficial) però també ha de donar instruccions clares als Mossos d'Esquadra per actuar amb rapidesa. Perquè les dades són contundents: Catalunya és la comunitat autònoma amb més ocupacions il·legals.

I cal que el Govern espanyol i els grups parlamentaris promoguin una reforma urgent de la normativa processal, per garantir i donar cobertura a l'actuació policial en les desocupacions. Com també reformar urgentment la normativa penal per clarificar la tipificació dels delictes de violació de domicili i usurpació de la propietat, que s'incrementin les penes i que s'introdueixi un agreujant en els casos que hi hagi afany de lucre. I cal que el Consell General del Poder Judicial creï jutjats especials per als delictes d'ocupació a les demarcacions on s'acumulen més casos i crear la figura del Fiscal especialitzat, que pot dependre del de delinqüència organitzada o del de delictes econòmics.

Hem de solucionar aquesta situació com més aviat millor. Calen reformes legals, recursos públics i el consens i implicació dels agents privats. És feina de tothom defensar el dret a l'habitatge així com el dret a viure en pau i sense por als nostres barris i ciutats.

Marta Farrés és alcaldessa de Sabadell i viceprimera secretària de l'Àrea d'Igualtat i Acció Social del PSC

Núria Parlon és alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet i secretària de Polítiques de Seguretat del PSC

Menos desigualdades, más derechos.
Menys banderes, més roses.

suma't a
#elpoderdelarosa

PSC/❤️

Endavant!

www.endavant.info · Contacte: info@endavant.info
Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Carrer Pallars 191 - 08005 Barcelona
Impressió: Imprintsa · DL: B-764-987
f Endavant · @_Endavant

Comitè de direcció:
Meritxell Batet, Núria Díaz, David Donaire, Cristina González, Carles Martí, Lluïsa Moret, Eduard Rivas, Èlia Tortolero, Francesc de la Torre.

Comitè de Redacció:
Anna Maria Sendra, Carles Vivancos, Núria Segú, Xavier Grau, Patricia del Pozo, Luismi Guerra,

Irene Jezabel, Andreu Espínola, Mireia Bel, Abel García, Mònica Lafuente, Joan Roma, Mireya Fuente, Guillermo Gómez i Daniel Martínez.

Han col·laborat en aquest número:
Esther Montes, Tomás Morales, Cristian Alcázar
Disseny: Dep. de Disseny i Edicions del PSC
Revisió i correcció del text: Esther Montes